

— Гръмнѣте върху онѣзи ладія, моряцы! извика на питанинѣтъ съ морската си трѣба.

Но около топоветѣ блѣснѣхх заведнажъ много ножеве, и моряцитѣ са спрѣхх.

— Да не доближава никой! рекохх съзаклетницѣтъ.

— Какво е то? попыта капетанинѣтъ.

— Какво ли е? Тѣзи калугеркы ни откраднѣхх двѣ православны дѣца, и ный не искамы да имъ гы оставимъ.

Капетанинѣтъ като са научи каква е работата разгнѣви са много въ католическата си ревностъ. Но гнѣвътъ му останѣ празенъ, и изразителнытъ му рѣкодвиженія, и тропанія бѣхх суетны, защото ладіята съ дѣцата бѣше вече у брѣга, а защитницѣтъ на Мацка, съзаклетницѣтъ, имахх доста заплашителенъ видъ, щото да не допуснѣхх моряцитѣ да гы нападнѣхх.

Но калугеркытъ поискахх да излѣзхх на сухо и да намѣрххтъ, ако е възможно, користитѣ си. Капетанинѣтъ склони да имъ устѣпнѣ ладіята си и да гы придружи да излѣзхх на скелята на Чанакъ-Бале.

.

Между туй Мацко щомъ стѣпнѣ на сухо затече са да намѣри конѣе съ дѣцата, които водѣше за рѣцѣ другарѣтъ му морякѣтъ.

Най-подиръ намѣри единъ кираджія, който на часа отиваше за Адрамитъ.

— Колко искашъ за насъ четирма ни? попыта кираджіята.

— Двѣстѣ гроша.

— Имашъ нетстотинъ. Стига конѣетѣ ти да препускатъ като молнія.

— Колкото за туй бждѣте спокоенъ.

Мацко са покачи и зе при себе си мѣжкото дѣте на вдовицата Едмонова. Възеѣднѣ и морякѣтъ и зе при себе си